



ČESKÁ REPUBLIKA  
ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové v právní věci

žalobce: **Select Wine s.r.o.**, IČ 034 67 929,  
sídlem nám. Dr. Holého 1057/16, 180 00 Praha 8,  
zastoupený společností Tomáš Golán, daňová kancelář s.r.o.,  
sídlem Jiráskova 1284, 755 01 Vsetín,

proti  
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**  
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2017, č. j. 4531/17/5300-22441-708274,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

**Odůvodnění :**

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství (dále jen „žalovaný“ nebo „odvolací orgán“), jímž žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“ nebo prvostupňový orgán“), dodatečnému platebnímu výměru čj.: 392770/16/2008-52522-110809 ze dne 26. 1. 2016. Správce daně prvostupňovým rozhodnutím neuznal za období říjen 2015 žalobci nárok na odpočet z nákupu vína od společnosti TRIGA FOODS s.r.o. (dále jen „TRIGA FOODS“), z dopravy od společnosti HR TRANS, s.r.o. (dále jen „HR TRANS“), z nájmu domény od společnosti INTERNET CZ, a.s. (dále jen

„INTERNET CZ“) a z nájmu od společnosti TTC Správa nemovitostí, a.s. (dále jen „TTC Správa nemovitostí“).

2. Odvolací orgán napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí správce daně tak, že nárok na odpočet z přijatých plnění od společností HR TRANS a TTC Správa nemovitostí žalobci uznal, avšak rovněž jako správce daně neuznal nárok na odpočet u přijatých plnění od společností TRIGA FOODS a INTERNET CZ.
3. V podané žalobě předesílá žalobce, že předmětem sporu mezi žalobcem a žalovaným je skutečnost, že žalobce tvrdí, že zboží a služby od společností TRIGA FOODS a INTERNET CZ řádně nakoupil a použil pro svou ekonomickou činnost, o čemž žalovaný tvrdí, že tyto skutečnosti neprokázal.
4. Námitky žalobce lze rozdělit do následujících žalobních bodů:
5. *V prvním žalobním bodu* namítá žalobce, že řízení bylo zahájeno na základě nezákonné výzvy, na kterou žalobce z tohoto důvodu nemohl reagovat. Dle žalobce výzva č. j.: 7391073/15/2008-52522-1110809 ze dne 18. 12. 2015 neobsahovala konkrétní pochybnosti, jejichž uvedení je povinností dle ustanovení § 89 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Na podporu svého tvrzení žalobce poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 10. 10. 2012, čj. 1 Ans 10/2012-52, ze dne 29. 11. 2013, čj. 5 Afs 11/2013-63, ze dne 9. 9. 2009, čj. 2 Afs 58/2009-85, ze dne 9. 5. 2016, sp. zn. 8 Afs 76/2015).
6. *Ve druhém žalobním bodu* namítá žalobce, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav. Žalobce nesouhlasí s tím, že nebyl proveden výslech svědka R. H., jednatele obchodní společnosti HR TRANS, která dopravovala předmětné víno přímo od dodavatele TRIGA FOODS slovenskému odběrateli VINDEVIE. Dle žalobce mohl výslech svědka zásadním způsobem ovlivnit stanovisko žalovaného a jeho pochybnosti o tom, že víno dodala obchodní společnost TRIGA FOODS mohly být rozptýleny. Dopravce přesně věděl, kde zboží a od koho nakládal, žalovaný však nemůže předjímat, co svědek v rámci své výpovědi sdělí. Žalobce rovněž vytýká žalovanému, že neověřoval u obchodní společnosti INTERNET CZ, zda u něj byla registrována doména selectwine.eu. Postup žalovaného tak byl v rozporu s daňovým řádem i v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2014, sp. zn. 8 Afs 79/2012).
7. *Ve třetím žalobním bodu* žalobce namítá nesprávné hodnocení zjištěných skutečností. Dokumentace předložená správcem daně ze šetření ve skladu v Hovoranech je natolik nekvalitní, že z ní nelze dovozovat, že by byly tanky v havarijním stavu. Z některých fotografií je naopak patrné, že tanky byly v pořádku (včetně nových nerezových ventilů) a na většině fotografií jsou patrné široké louže na dně tanků, které představují zbytky skladovaného vína. Ze čtyř fotografií by bylo možno odvodit, že tanky na nich jsou ve špatném stavu, což jsou tanky z lisovny ve vstupní části budovy. Při objemu celého skladu asi 500 000 litrů a objemu jednoho tanku 6.351 L je počet tanků ve skladu roven osmdesáti. Množství vína nakoupeného od společnosti TRIGA FOODS (182 000 l) vyžadovalo ke skladování však pouze 28 tanků. S ohledem na uvedené nesouhlasí žalobce ani s žalovaným, který uvedl, že „dle sdělení okolních obyvatel při místním šetření dne 15. 6. 2016 je objekt již delší dobu opuštěný.“ Dle žalobce se jedná pouze o ničím nepodložené skutečnosti. Rovněž odkaz na znalecký posudek č. 2636/2015 není pro danou věc případný, neboť tento posudek byl vyhotoven mnohem dříve, než k vlastnímu skladování vína vůbec došlo.

8. Žalobce dále nesouhlasí s hodnocením svědecké výpovědi pana L., jednatele obchodní společnosti TRIGA FOODS, které ze strany žalovaného bylo ryze účelové. Svědek v rámci této výpovědi potvrdil jak ke spolupráci obou firem došlo, kdo víno přepravoval a stácel, popsal i sklad, ve kterém bylo víno skladováno, potvrdil, že k realizaci obchodů došlo tak, jak je uvedeno v dokladech. Dodavatel TRIGA FOODS řádně podával příznání k DPH a své povinnosti si hradil. Žalobce nesouhlasí s hodnocením odpovědi svědka na otázku, jak a kým byla stanovena cena za zboží, tak, že dle žalovaného svědek „*Jak byla stanovena cena vína, si přesně nepamatoval.*“ Přitom svědek ve své výpovědi uvedl „*V rámci té smlouvy, kterou podepsal pan K., přesné znění si nepamatuji.*“ Odpověď svědka tak byla zcela jiná, než se snaží žalovaný zde přednést. Svědek si však nepamatoval přesné znění smlouvy, nikoliv jak a kým byla stanovena cena.
9. *Ve čtvrtém žalobním bodu* žalobce uvádí, že žalovaný nezpochybnil celou přepravu vína od TRIGA FOODS až do VINDEVIE, s.r.o. (dále jen „VINDEVIE“) na Slovensku a odpočet daně na vstupu z této přepravy žalobci v plné výši uznal, neměl tedy žádný důvod zpochybnit i samotný nákup přepravovaného vína. Ostatně samotný nákup vína žalovaný nezpochybnil nikdy, jeho zpochybnění nároku na odpočet je založeno výhradně na skutečnosti, že předmětné víno nedodala firma TRIGA FOODS. V návaznosti na uvedené žalobce odkazuje na rozhodnutí Soudního dvora Evropské Unie (dále jen „SDEU“) C-446/15 s tím, že postup žalovaného je nesprávný, neboť nárok na odpočet daně lze odmítnout pouze tehdy, pokud z objektivních důkazů vyplývá, že je uplatňován podvodně.
10. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby a k meritu věci uvedl, že s právním názorem žalobce uvedeným v žalobě nesouhlasí. Skutkový stav a právní posouzení jsou podrobně rozvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakožto i v celém předloženém spisovém materiálu.
11. K námitkám *v prvním žalobním bodu* žalovaný uvedl, že z výzvy k odstranění pochybností je seznatelné, jaké pochybnosti vznikly správci daně po přezkoumání daňového příznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2015 o správnosti, pravdivosti, průkaznosti a úplnosti údajů o přijatých zdanitelných plněních vykázaných v oddílu C. a proč byl žalobce vyzván, aby se ke vzniklým pochybnostem vyjádřil a pravdivost svých tvrzení prokázal. Dle žalovaného ke vzniku konkrétní pochybnosti formulované ve výzvě k odstranění pochybností vedla správce daně analýza částek uvedených v předmětném příznání, konkrétně skutečnost, že na straně přijatých zdanitelných plnění byly deklarovány hodnoty v jednotkách milionů, přičemž u žalobce již probíhal postup k odstranění pochybností za předchozí zdaňovací období a vzniklé pochybnosti byly obdobného charakteru. V podrobnostech žalovaný odkazuje na body [50] a násled. rozhodnutí o odvolání, kde žalovaný dospěl k závěru, že výzva sice mohla být formulována precizněji, nicméně byla vydána v souladu s požadavky danými ustanovením § 89 odst. 1 daňového řádu s tím, že podmínka existence pochybností byla naplněna.
12. K námitkám *ve druhém žalobním bodu* žalovaný uvedl, že svědecká výpověď pana R. H., jednatele dopravní společnosti uskutečňující přepravu vína, nebyla ze strany správce daně provedena z toho důvodu, že nemohla osvědčit, že deklarovaný dodavatel TRIGA FOODS skutečně dodal žalobci deklarované zboží v požadovaném množství, čase a ceně za daných smluvních podmínek, dle doložených daňových dokladů a předmětu plnění. Prověřením sítě internet ohledně zaregistrované domény „selectwine.eu“ nebylo zjištěno používání této domény. I přes možnost zaregistrování předmětné domény z důvodu

blokace názvu tedy nebylo žádným způsobem prokázáno její použití, a nebylo tudíž prokázáno, že by přijaté daňové doklady od dodavatele INTERNET CZ mohly být ve smyslu ustanovení § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném pro předmětné období (dále jen „ZDPH“) uznány k oprávněnosti nároku na odpočet daně.

13. K námitkám *ve třetím žalobním bodu* žalovaný uvedl, že se neztotožňuje s námitkou, že hodnotil zjištěné skutečnosti nesprávně a účelově. Ze spisového materiálu vyplývá, že správce daně provedl místní šetření v Hovoranech ve skladových prostorách obchodní společnosti CE WINES s.r.o. (dále jen „CE WINES“) ve dnech 16. 5. 2016 a 25. 5. 2016. Z fotografií pořízených při místním šetření je patrné značné opotřebení objektu i jeho vybavení, sklad dle správce daně nespĺňuje ani hygienické požadavky pro ukládání potravin, technologické nádrže a tanky byly v havarijním stavu a určené do šrotu. Podrobně žalovaný popisuje zjištění při místním šetření v bodě [23].
14. Výslech svědka L. L. je pak žalovaným shrnut v bodě [42] rozhodnutí o odvolání. Svědek sice potvrdil, že s žalobcem obchodoval, ale svědecká výpověď nemůže být použita jako důkaz prokazující uskutečnění zdanitelného plnění, tj. dodání zboží deklarovaným dodavatelem, poněvadž svědek si na některé věci nevzpomněl, některé věci odmítl uvést, nevěděl původ vína, nevěděl dodavatele. Nebyly doloženy dokumenty, které svědek uvedl, že má v držení; dodavatel pak nedoložil požadované doklady ani na základě výzvy k součinnosti.
15. I když žalobce hodnotí závěry z provedených důkazů učiněné správcem daně jako účelové, v rámci postupu k odstranění pochybností se správcem daně nekomunikoval. Na výzvu a sdělení výsledku postupu k odstranění pochybností vůbec nereagoval a žádné důkazní prostředky dokládající jeho tvrzení nedoložil. Nesouhlas žalobce s hodnocením důkazních prostředků neznamena, že by je správce daně hodnotil účelově či postupoval v rozporu se zákonem.
16. K námitkám *ve čtvrtém žalobním bodu* žalovaný uvedl, že bez bližšího kontextu a specifik případu zmíněného žalobcem nelze mít postaveno najisto, že dané rozhodnutí SDEU bezezbytku dopadá na nyní řešenou věc. Žalovaný proto odkazuje na ustálenou rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 22. 1. 2015 č. j. 7 Afs 151/2014-32, uvedl: „*Stěžovatelova argumentace v kasační stížnosti v podstatě spočívá v tom, že na daňovém dokladu nemusí být uvedena správně osoba poskytující zdanitelné plnění, ale je pouze nutné, aby osoba, která skutečně poskytla zdanitelné plnění, byla plátcem DPH. S tímto závěrem se však Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené neztotožnil. Povinností stěžovatele bylo prokázat, že k uskutečnění zdanitelného plnění fakticky došlo tak, jak je v daňových dokladech deklarováno. Jestliže bylo v průběhu daňového řízení prokázáno, že daňové doklady, které mají prokázat nárok na uplatnění odpočtu DPH, ve skutečnosti nevystavil plátce, který je na daňových dokladech uváděn jako ten, který zdanitelné plnění uskutečnil, nesplnil stěžovatel jednu z podmínek nutných pro uplatnění nároku na odpočet DPH, neboť nepředložil správci daně daňové doklady se všemi zákonem předepsanými náležitostmi.*“ V rámci prokazování splnění podmínek pro přiznání nároku na odpočet daně byl tedy žalobce povinen rovněž prokázat, že předmětné zdanitelné plnění bylo skutečně poskytnuto osobou uvedenou na dokladu jako dodavatel.
17. V replice ze dne 21. 7. 2017 žalobce zopakoval, že trvá na tom, že výzva, kterou byl zahájen postup k odstranění pochybností, byla výzvou nezákonnou, a že žalovaný nemůže

předjímat, jak by dopadl výslech R. H. Dále dodal, že pokud není skutečnost dle správce daně jednoznačně prokázána, není svědecká výpověď svědka nadbytečná, ledaže by se tím žalobce snažil řízení neúměrně protahovat, což v projednávaném případě nenastalo a nadto tato výpověď mohla osvětlit i skladování vína v Hovoranech. Žalovaný nemůže předem předjímat, jak by šetření u korporace INTERNET CZ dopadlo. Svá žalobní tvrzení opírá žalobce zejména o vyhodnocení místního šetření v Hovoranech, když správce daně pořídil záměrně neostré fotografie, ze kterých i přes tuto skutečnost jsou patrné zbytky vín na dně tanků, přesto žalovaný tvrdí, že se jednalo o nádrže vhodné pouze do šrotu. K tomu žalobce dodává, že místní šetření probíhalo těsně před rekonstrukcí celého skladu (který je dnes zcela obnoven) a že samotné skladování vína probíhalo ve skladu v Hovoranech téměř s ročním časovým předstihem před provedením místního šetření.

18. Rozsudkem ze dne 30. 8. 2019, č. j. 3 Af 17/2017-38 zdejší soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Soud dospěl k závěru, že závěry správce daně a žalovaného ve vztahu k § 72 a § 73 zákona o DPH byly za daného skutkového stavu předčasné, neboť všechny důkazy ještě nebyly shromážděny, resp. proto ani nemohly být hodnoceny každý jednotlivě a všechny v jejich vzájemné souvislosti, a nemohlo být přihlíženo ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo.
19. Ke kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 12. 5. 2022, č. j. 10 Afs 315/2019 –29 rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2019 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud uvedl, že žalovaný unesl své důkazní břemeno, když pochybnosti o tom, že transakce probíhaly tak, jak tvrdil žalobce (odběr vína z daného skladu), rovněž potvrzuje výpověď svědka L., který odmítl uvést své dodavatele, jeho výpověď byla jen obecná a ve vztahu k provozování skladu zcela nevěrohodná. Významné pochyby o prováděných transakcích vzbuzuje také skutečnost, že jednatel TRIGA FOODS svědek L. je také jednatelem CE WINES, která odebírala víno od slovenské společnosti VINDEVIE, odběratele žalobce. Tento „kolotoč“ vzbuzuje dojem o své účelovosti, neboť ve své podstatě svědek L. jednak víno prodává prostřednictvím společnosti TRIGA FOODS za cenu 0,5 EUR/l žalobci, přitom však toto víno nakupuje prostřednictvím jiné společnosti ze Slovenska za 0,51 EUR/l. Společnost CE WINES navíc pronajímá TRIGA FOODS právě sklad v Hovoranech, v němž jsou pro jeho havarijní stav nevyhovující podmínky pro skladování čehokoli. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že požadavek městského soudu na provedení dalších důkazů je ve vztahu k výpovědi tohoto svědka, popř. zopakování jeho výpovědi, nadbytečný, neboť finanční orgány v tomto směru již provedly veškeré v úvahu přicházející dokazování včetně pokusu o získání listin, které se měly vztahovat k danému skladu. Finanční orgány tak své důkazní břemeno v plném rozsahu unesly, důkazní břemeno se tedy přeneslo na žalobce, na němž bylo, aby svá tvrzení prokázal (viz např. sdělení žalobce ze dne 27. 4. 2016, že „*Jedná se o sklad společnosti CE WINES, kde na základě smlouvy o skladování toto zboží skladoval dodavatel TRIGA FOODS. Vzhledem k tomu, že charakter komodity při takovém objemu vyžaduje speciální skladovací prostory, je možno ji skladovat pouze na vybraných místech. Sklad společnosti CE WINES je jedním z mála v ČR, který požadavkům na skladování jakostního vína ve velkých objemech odpovídá.*“), avšak žalobce své důkazní břemeno neunesl.
20. Městský soud v Praze znovu přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom jednak ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a jednak ze zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu

ze dne 12. 5. 2022, č. j. 10 Afs 315/2019 –29, jehož závěry je v dalším postupu vázán (§ 110 odst. 4 s. ř. s).

21. Žádný z účastníků před, ani po vrácení věci zdejšímu soudu rozsudkem Nejvyššího správního soudu přes výzvu soudu nepožadoval, aby soud nařídil ve věci jednání, soud proto rozhodl bez nařízení ústního jednání (§ 51 s.ř.s.).
22. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
23. *V prvním žalobním bodu* namítá žalobce, že celé řízení bylo zahájeno na základě nezákonné výzvy, na kterou žalobce z tohoto důvodu nemohl reagovat. Dle žalobce výzva č. j.: 7391073/15/2008-52522-1110809 ze dne 18. 12. 2015 neobsahovala konkrétní pochybnosti, jejichž uvedení je povinností správce daně dle ustanovení § 89 daňového řádu.
24. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že dne 18.12. 2015 správce daně vydal výzvu k odstranění pochybností č.j. 7391073/15/2008-52522-1110809 dle ustanovení § 89 daňového řádu, kterou byl zahájen postup k odstranění pochybností za zdaňovací období říjen 2015. Ve výzvě správce daně uvedl, že po přezkoumání přiznání k dani z přidané hodnoty, které daňový subjekt podal dne 24. 11. 2015 za říjen 2015 mu vznikly pochybnosti o přijatých zdanitelných plněních vykázaných v oddílu C. přiznání, neboť v podaném daňovém přiznání za zdaňovací období říjen 2015 daňový subjekt vykázal vysokou částku přijatých zdanitelných plnění na ř. 40 a dosud neodstranil pochybnosti správce daně o údajích uvedených v přiznání za září 2015. Daňový subjekt byl vyzván k prokázání nároku na odpočet daně ve smyslu ustanovení § 72 a § 73 ZDPH. Z uvedené výzvy je zřejmé, že do pochybností správce daně se promítla jednak skutečnost, že za předmětné zdaňovací období daňový subjekt vykázal na ř. 40 vysokou částku přijatých zdanitelných plnění a jednak, že u něho již byl zahájen postup k odstranění pochybností za předchozí zdaňovací období a vzniklé pochybnosti byly obdobného charakteru. Lze se ztotožnit s žalobcem, že výzva mohla být formulována podrobněji, přesto soud dospěl k závěru, že pokud by shledal námitku v prvním žalobním bodu důvodnou, jednalo by se o přepjatý formalismus, neboť na základě vydání této výzvy nedošlo ke zkrácení práv žalobce, když následně byla vydána další výzva (k prokázání skutečností) ze dne 22. 3. 2016, č.j. 1945199/16/2008-60561-110911, na základě níž byl daňový subjekt vyzván k prokázání skutečností ve smyslu ustanovení § 72 a § 73 ZDPH a poté po předložení důkazů a uplatnění důkazních návrhů proběhlo důkazní řízení, které vyústilo ve vydání napadených rozhodnutí.
25. *Ve druhém a třetím žalobním bodu* namítá žalobce, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, přičemž zjištěné skutečnosti nesprávně hodnotil.
26. Žalobce nesouhlasí s tím, že nebyl proveden výslech svědka R. H., jednatele obchodní společnosti HR TRANS, která dopravovala předmětné víno přímo od dodavatele TRIGA FOODS slovenskému odběrateli VINDEVIE, neověřoval u obchodní společnosti INTERNET CZ, zda u něj byla registrována doména selectwine.eu. Dle žalobce byla nesprávně posouzena i dokumentace ze šetření v Hovoranech a žalobce nesouhlasí i s hodnocením svědecké výpovědi pana L., jednatele obchodní společnosti TRIGA FOODS. Tyto námitky posoudil soud společně, neboť spolu úzce souvisí.
27. Z chronologie spisového materiálu soud zjistil, že:
  - Dne 9. 5. 2016 správce daně zaslal dožádání na Finanční úřad pro Jihomoravský kraj Územní pracoviště v Kyjově k provedení místního šetření na adrese Hovorany ve skladových prostorách společnosti CE WINES.

- Dne 10. 5. 2016 se vyjádřil daňový subjekt ve věci navrhovaného svědka A. K., k němuž uvedl, že tento může potvrdit fyzickou existenci nakoupeného vína, neboť toto víno od daňového subjektu nakoupil.
- Dne 22. 5. 2016 se vyjádřil daňový subjekt ve věci navrhovaného svědka R. H., k němuž uvedl, že svědek může potvrdit skutečnou realizaci dopravy předmětného vína.
- Dne 9. 6. 2016 byla provedena svědecká výpověď pana L. L., jednatele dodavatelské firmy TRIGA FOODS.
- Dne 17. 6. 2016 byla doručena odpověď na dožádání z Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj Územního pracoviště ve Veselí nad Moravou zaevidovaná pod č.j. 5117958/16 se sdělením, že dožádaný správce daně provedl dne 16. 5. 2016 a 25. 5. 2016 místní šetření na adrese Hovorany 132 ve skladu firmy CE WINES.
- V úředním záznamu Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj Územního pracoviště ve Veselí nad Moravou, je mimo jiné uvedeno, že dle sdělení okolních obyvatel při místním šetření dne 16. 5. 2016 je objekt delší dobu opuštěný. Dle sdělení správce daně je budova velmi opotřebená s nutností rekonstrukce, nesplňuje požadavky hygienické pro skladování vína či potravin. Ve skladu se dne 25. 5. 2016 nacházelo čerpadlo a před skladem byl tahač s cisternovým návěsem. Dovezení čerpadla a přistavení tahače s cisternou se jevilo jako účelové. Dle sdělení společníka firmy CE WINES pana Morice je nutné provedení rekonstrukce budovy včetně technologie. Ve vstupní hale se nacházela lisovna a výrobná vína v havarijním stavu, v zadní části objektu byl sklad železných tanků také v havarijním stavu, všechny nádrže byly prázdné. Správce daně pořídil ze spisu daně z nemovitostí dne 17. 5. 2016 kopii kupní smlouvy skladu Hovorany 132 ze dne 18. 2. 2015 a znalecký posudek č. 2636/2015 ke skladu. Dle kupní smlouvy byla cena nemovitosti ve výši 1 250 000 Kč. Dle znaleckého posudku byla stanovena cena nemovitosti ve výši 2 067 550 Kč a v posudku bylo uvedeno, že hala je dlouhodobě nevyužívaná, bez řádné údržby, sklad je určen pro zemědělské produkty, přípojka plynu není, voda jen studená, vytápění kanceláří akumulací kamna, okna jsou dřevěná, nyní je objekt bez vytápění, WC je podstandardní, stáří stavby 45 let, v objektu dochází k silnému zatékání střechy, a tím k narušení nosných obvodových stěn u hlavního vstupu, hala vyžaduje celkovou opravu, zastavěná plocha je 405 m<sup>2</sup>, příjezd k pozemku je po zpevněné komunikaci, technologické nádrže jsou určeny do šrotu. K cisterně bylo dožádaným správcem daně zjištěno, že cisternu RZ X společnost AUTO KMENTA s.r.o. vlastnila, v roce 2015 a 2016 ji pronajala společnosti HR TRANS s.r.o. a v roce 2016 cisternu prodala tomuto nájemci.
- Dne 15. 7. 2016 byla zaslána Výzva k poskytnutí údajů č.j. 5612934/16/2008-60561,-106288 firmě TRIGA FOODS k doložení evidence pro DPH, výpisů z BÚ, hlavní knihy, nabývacích dokladů - faktur přijatých k nákupu vína, dalších dokladů souvisejících s prodejem, přepravou a skladováním vína, dokladu o způsobilosti provozování skladu v Hovoranech 132, kolaudační rozhodnutí, dokladu o ohlášení k provozování skladu Státní zemědělské a potravinářské inspekce a atestů tanků na víno. Na tuto výzvu nebylo ze strany firmy TRIGA FOODS žádným způsobem reagováno.
- Dne 11. 5. 2016 zaslal správce daně mezinárodní dožádání na Slovensko za účelem prověření u slovenského plátce VINDEVIE, zda došlo k faktickému uskutečnění zdanitelného plnění s vínem od daňového subjektu. Dne 18.8.2016 byla doručena odpověď, kde slovenský správce daně uvedl tyto zjištěné skutečnosti: společnost VINDEVIE potvrdila obchodní spolupráci, víno bylo dovezeno v cisternách, bylo provedeno odebrání vzorku, víno bylo nalahvováno, cenu stanovil odběratel, zboží převzal jednatel nebo sekretářka s dovezenou fakturou k potvrzení, úhrada proběhla bankou, firma má 7 zaměstnanců, zabývá se obchodováním s vínem. Víno bylo prodáno zpět do ČR odběrateli CE WINES s.r.o., dopravu zajišťovala firma HR

TRANS s.r.o. do Velkých Bílovic (dle doložených CMR místo dodávky). Dle doložené evidence pro DPH, knihy faktur pohledávek od 1. 9. do 31. 12. 2015 jsou odběratelé společnosti VINDEVIE, s.r.o. z ČR např. PROALCO CZECH REP., a.s. (L. L. v roce 2015 člen dozorčí rady), Praha, Bonvín, s.r.o., Břeclav, Vinařství Velké Bílovice s.r.o., CE WINES s.r.o., Praha (jednatel L. L.).

28. Ze správního spisu vyplývá rovněž, že správce daně nepřistoupil k provedení navržených svědeckých výpovědi svědků R. H. (jednatele dodavatele dopravy HR TRANS) a Ing. A. K. (jednatele odběratele VINDEVIE) z důvodu, že správce daně nezpochybňuje, že zboží bylo převezeno od dodavatele Select Wine s.r.o. k odběrateli VINDEVIE na Slovensko v cisternách, což potvrdilo i mezinárodní dožádání ze Slovenska. Stejně tak bylo potvrzeno, že odběratel VINDEVIE na Slovensku toto zboží přijal, což uvedl jednatel Ing. K. slovenskému správci daně při místním šetření a doložil k tomu důkazní prostředky. Navržené svědecké výpovědi však nemohou prokázat to, že deklarovaný dodavatel TRIGA FOODS skutečně dodal předmětné zboží (víno) v požadovaném množství, čase a ceně za daných smluvních podmínek žalobci dle doložených daňových dokladů.
29. Soud konstatuje, že žalovaný v bodu 28. napadeného rozhodnutí uzavřel, že *„ohledně přepravy nejsou v řízení zjištěny důvodné pochybnosti. Z tohoto důvodu mění v tomto ohledu závěr prvostupňového správce daně ve prospěch daňového subjektu. Nadále však trvá, že odvolatel neprokázal, u přijatých zdanitelných plnění od deklarovaného dodavatele TRIGA FOODS s.r.o., oprávněnost nároku na odpočet daně. Při posuzování oprávněnosti uplatněného nároku na odpočet daně není rozhodné, zda odvolatel předmětná plnění objednal, převzal je a i zaplatil, rozhodné pro nároku na odpočet je, zda šlo skutečně o přijaté zdanitelné plnění, tedy plnění v deklarovaném množství (rozsahu), zda bylo skutečně uskutečněno deklarovaným plátcem tj. obchodní korporací TRIGA FOODS s.r.o. dle předestřených listinných důkazů a zda bylo následně použito zákonem předpokládaným způsobem, tj. ve smyslu znění § 72 a násl. ZDPH.“* K neprokázání dodání zboží - vína dodavatelem TRIGA FOODS odvolací orgán dále uvedl, že i když jednatel L. L. ve svědecké výpovědi potvrdil, že obchodoval s firmou Select Wine s.r.o., jeho svědecká výpověď nemohla být použita jako důkaz prokazující dodání zboží deklarovaným plátcem daňovému subjektu. K jeho výpovědi blíže odvolací orgán uvedl, že svědek vypovídal v obecné rovině, na některé věci si nevzpomněl, odmítl uvést původ zboží - vína, neuvedl dodavatele. I když jmenovaný svědek uvedl, že má potvrzení o kolaudačním rozhodnutí potřebném k provozování skladu Státní zemědělské a potravinářské inspekce a atesty tanků, tyto doklady nebyly předloženy ani na základě výzvy k součinnosti. Dodavatel tj. společnost TRIGA FOODS nedoložil k výzvě správce daně ani evidenci pro DPH, doklady o nákupu vína, přepravní doklady a další doklady požadované správcem daně. Přitom správce daně zjistil, že pan L. L., je také jednatelem odběratelské společnosti CE WINES, která odebírala víno od slovenské firmy VINDEVIE, tedy odběratele společnosti Select Wine s.r.o. Odvolací orgán k tomu dodal, že *„je s podivem, že TRIGA FOODS dodává víno v ČR dodavateli Select Wine s.r.o., ta dodává odběrateli na Slovensku VINDEVIE s.r.o. a ta dodává zase do ČR společnosti CE WINES s.r.o. Tento vytvořený obchodní řetězec je značně nelogický a vytvořen účelově. Pan L. jedná víno prodává prostřednictvím společnosti TRIGA FOODS s.r.o. na základě daňových dokladů za cenu 0,5 EUR/1 I odvolateli a přitom toto víno nakupuje prostřednictvím jiné společnosti ze Slovenska za cenu 0,51 EUR/1 I, tedy za vyšší cenu. Tento obchod postrádá logické myšlení. Navíc sklad v Hovoranech na základě smlouvy o skladování ze dne 10.9.2015 pronajímá firma CE WINES s.r.o. firmě TRIGA FOODS s.r.o. (u obou firem shodný jednatel). V tomto skladu jsou nevyhovující podmínky pro jakékoliv skladování z*

*důvodu havarijního stavu objektu včetně zařízení a vybavení. Z výše uvedených důvodů neprokázal odvolatel nárok na odpočet daně v souladu s ust. § 72 ZDPH“.*

30. Soud shodně jako v rozsudku ze dne 30. 8. 2019, č. j. 3 Af 17/2017-38 uvádí, že se neztotožnil s námitkou, že nebyl zjištěn dostatečně skutkový stav z důvodu, že nebyl proveden výslech svědka R. H., jednatele obchodní společnosti HR TRANS, o níž žalobce tvrdí v žalobě, že dopravovala předmětné víno přímo od dodavatele TRIGA FOODS slovenskému odběrateli VINDEVIE. Je tomu tak proto, že uvedené tvrzení vyvrací vyjádření žalobce ze dne 27. 4. 2016, v němž mimo uvádí, že *„Zboží bylo v okamžiku, kdy je daňový subjekt nakupoval, skladováno v Hovoranech. Jedná se o sklad společnosti CE WINES, kde na základě smlouvy o skladování toto zboží skladoval dodavatel TRIGA FOODS. Vzhledem k tomu, že charakter komodity při takovém objemu vyžaduje speciální skladovací prostory, je možno ji skladovat pouze na vybraných místech. Sklad společnosti CE WINES je jedním z mála v ČR, který požadavkům na skladování jakostního vína ve velkých objemech odpovídá. Zboží bylo přepraveno ihned po nákupu na Slovensko, proto jej sám daňový subjekt nikde neskladoval.....Zboží bylo dopravováno z Hovoran do SR prostřednictvím společnosti HR TRANS, veškeré podrobnosti jsou uvedeny v přepravních dokladech.“* Z uvedeného vyplývá nadbytečnost provedení výslechu svědka R. H., jednatele obchodní společnosti HR TRANS, neboť tato společnost prováděla přepravu toliko ze skladu v Hovoranech (přímo) odběrateli tj. společnosti VINDEVIE na Slovensko, nikoli přepravu od dodavatele tj. společnosti TRIGA FOODS do skladu v Hovoranech. S ohledem na uvedené proto soud shledal zcela účelovou námitku žalobce, že výslech jmenovaného svědka mohl zásadním způsobem ovlivnit stanovisko žalovaného a jeho pochybnosti o tom, že víno dodala žalobci obchodní společnost TRIGA FOODS. Tvrzení žalobce, že dopravce přesně věděl, kde zboží a od koho nakládal, se tak může týkat pouze nakládky předmětného zboží ve skladu v Hovoranech odběrateli žalobce. S uvedeným koresponduje i výše uvedený závěr žalovaného v bodu 28. napadeného rozhodnutí, kde uzavřel, že ohledně přepravy nejsou v řízení zjištěny důvodné pochybnosti. Z tohoto důvodu změnil i závěr prvostupňového správce daně ve prospěch daňového subjektu, avšak setrval na tom, že daňový subjekt neprokázal u přijatých zdanitelných plnění od dodavatele TRIGA FOODS oprávněnost nároku na odpočet daně.
31. Dále soud uvádí, že nepřisvědčil ani námitce, že žalovaný nezjistil dostatečně skutkový stav z důvodu, že neověřoval u obchodní společnosti INTERNET CZ, zda u něj byla registrována doména selectwine.eu., je tomu tak proto, že samotná registrace nemá vypovídací schopnost o uskutečnění zdanitelného plnění.
32. Ohledně posouzení námitek, zda správce daně zjištěné skutečnosti nesprávně hodnotil a to zejména s ohledem na poukaz žalobce týkající se hodnocení šetření v Hovoranech a hodnocení svědecké výpovědi pana L., jednatele obchodní společnosti TRIGA FOODS, soud konstatuje, že ze správního spisu vyplývá, že žalobce k vyjádření ze dne 27. 4. 2016 připojil Rámcovou kupní smlouvu na dodávku tichého vína a dalšího zboží s dodavatelem TRIGA FOODS ze dne 10. 9. 2015 a Smlouvu o skladování uzavřenou mezi skladovatelem tj. společností CE WINES a ukladatelem společností TRIGA FOODS rovněž ze dne 10. 9. 2015. Shodné datum uzavření těchto smluv v návaznosti na údaj sdělený žalobcem dne 27. 4. 2016, že *„Zboží bylo v okamžiku, kdy je daňový subjekt nakupoval, skladováno v Hovoranech. Jedná se o sklad společnosti CE WINES, kde na základě smlouvy o skladování toto zboží skladoval dodavatel TRIGA FOODS. Vzhledem k tomu, že charakter komodity při takovém objemu vyžaduje speciální skladovací prostory, je možno ji skladovat pouze na vybraných místech. Sklad společnosti CE WINES je jedním z mála v ČR, který požadavkům na*

*skladování jakostního vína ve velkých objemech odpovídá. Zboží bylo přepraveno ihned po nákupu na Slovensko, proto jej sám daňový subjekt nikde neskladoval...*“ mohlo dle soudu vyvolávat ve správci daně pochybnost o uskutečnění zdanitelného plnění společností TRIGA FOODS, právě proto bylo správně správcem daně dožádáno provedení místního šetření ve skladu v Hovoranech. O provedení místního šetření byl vyhotoven úřední záznam Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj Územního pracoviště ve Veselí nad Moravou ze dne 1. 6. 2016.

33. K výše uvedenému zdejší soud v rozsudku ze dne 30. 8. 2019, č. j. 3 Af 17/2017-38 uzavřel, že s žalovaným uvedenými závěry zatím nemůže souhlasit a to z důvodů, že žalovaný de facto založil svou úvahu o nesplnění podmínek v ust. § 72 ZDPH na skutečnosti, že v daném případě byl účelově vytvořen obchodní řetězec (kdy společnost TRIGA FOODS dodává víno v ČR dodavateli Select Wine s.r.o., a ta je dodává odběrateli na Slovensku VINDEVIE s.r.o., která ho dodává zase zpět do ČR společnosti CE WINES s.r.o., přitom pan L. je jednatelem společnosti TRIGA FOODS (dodavatel žalobce) i společnosti CE WINES, která sklad v Hovoranech pronajímá firmě TRIGA FOODS a je též jedním z konečných odběratelů) a žalobce, který stojí uprostřed popsaného řetězce, mohl být a byl zapojen do daňového podvodu v podobě obchodního řetězce, avšak je třeba ještě doplnit důkazní řízení.
34. S potřebou doplnění důkazního řízení se však Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku neztotožnil, když uvedl pod body [24] až [26] že „Správce daně pořídil ze spisu, který se týkal daně z nemovitostí, kopii kupní smlouvy vztahující se k tomuto skladu ze dne 18. 2. 2015 a znalecký posudek č. 2636/2015 ze dne 6. 5. 2015. Finanční orgány z tohoto znaleckého posudku správně zjistily, že podle závěrů znalce je stáří skladu 45 let, hala je dlouhodobě nevyužívána, bez řádné údržby a vyžaduje celkovou opravu, sklad je určen pro zemědělské produkty, není zde přípojka plynu, voda je pouze studená, vytápění kanceláří je zajištěno akumulací kamny, okna jsou dřevěná. V době vyhotovení znaleckého posudku byl sklad bez vytápění, střechou do něj silně zatékalo, což má za následek narušení nosných obvodových stěn u hlavního vstupu. Znalec v posudku také poznamenal, že „technologické zařízení - nádrže jsou určeny do žel. šrotu“. Při místním šetření, které provedl dožádaný správce daně ve dnech 16. 5. 2016 a 25. 5. 2016, bylo zjištěno, že budova skladu je velmi opotřebovaná, dle sdělení společníka CE WINES pana M. je nutné provedení rekonstrukce budovy včetně technologie. Dožádaný správce daně dále konstatoval, že ve vstupní hale se nachází lisovna a výrobní vína, které jsou v havarijním stavu, v zadní části objektu je sklad železných tanků (také v havarijním stavu - všechny nádrže byly prázdné). Ve skladu se dne 25. 5. 2016 nacházelo čerpadlo a před skladem byl tahač s cisternovým návěsem. To se však dožádanému správci daně jevilo jako účelové. Dle sdělení místních obyvatel je sklad delší dobu opuštěný, do skladu jen občas jezdí nějaké cisterny. Správce daně také při místním šetření pořídil fotografie. NSS připouští, že některé snímky jsou opravdu těžko rozeznatelné, na některých jsou zachyceny pouze detaily a kvalita fotografií je nízká. Fotografií je ale přes 100 a ne všechny jsou nepoužitelné. Z některých lze seznat, že uvnitř skladu byly tanky, které byly zrezivělé, budova působí zchátrale a opuštěně. K otázce používání skladu směřoval pro posouzení věci také klíčový výslech svědka L. (jednatele dodavatele žalobkyně TRIGA FOODS). Svědek L. vypověděl, že víno bylo skladováno právě v uvedeném skladu, který patří CE WINES, a následně bylo nakládáno do autocisteren a vyváženo na Slovensko. Svědek nevěděl, jaké množství tanků na víno se ve skladu nacházelo, znal jen celkovou kapacitu 500 000 l. Svědek tvrdil, že disponuje kolaudačním rozhodnutím potřebným k provozování skladu Státní zemědělské a potravinářské inspekce a atesty tanků. Svědek však nic nepředložil a společnost TRIGA FOODS, jejímž je jednatelem, na výzvu správce k předložení těchto listin (evidence DPH, výpisy z bankovních

*účtů, hlavní knihy nabývací doklady – faktury přijaté k nákupu vína, další doklady související s prodejem, přepravou a skladováním vína, doklad o způsobilosti provozování skladu, kolaudační rozhodnutí, doklad o ohlášení k provozování skladu Státní zemědělské a potravinářské inspekci a atesty tanků na víno) nereagovala.“ Nejvyšší správní soud pod bodem [27] a násl. zrušujícího rozsudku uzavřel, že za této důkazní situace finanční orgány unesly své důkazní břemeno a prokázaly své pochybnosti o uskutečnění dotčených plnění, neboť vznikly důvodné pochyby o tom, zda sklad, z něhož mělo být víno dodáváno, byl ke skladování vína vůbec použitelný a že z něj víno bylo společností TRIGA FOODS dodáváno žalobci. Pochybnosti o tom, že sklad v Hovoranech mohl být využíván ke skladování vína dokládají i vyjádření sousedů v okolí skladu, které doplňují a potvrzují skutkový stav, který byl zjištěn při místním šetření a ze znaleckého posudku. K tomu lze dodat, že pochybnosti o tom, že transakce probíhaly tak, jak tvrdil žalobce (odběr vína z daného skladu), pak potvrzuje i výpověď svědka L., který odmítl uvést své dodavatele, jeho výpověď byla jen obecná a ve vztahu k provozování skladu zcela nevěrohodná. Významné pochyby o prováděných transakcích vzbuzuje také skutečnost, že, jednatel TRIGA FOODS svědek L. je také jednatelem CE WINES, která odebírala víno od slovenské společnosti VINDEVIE, odběratele žalobce. Takové nastavení obchodních vztahů je zcela neobvyklé a vyvolává důvodně dojem o své účelovosti, neboť – jak správně již uvedl žalovaný - ve své podstatě svědek L. jednak víno prodává prostřednictvím společnosti TRIGA FOODS za cenu 0,5 EUR/l žalobkyni, přitom však toto víno nakupuje prostřednictvím jiné společnosti ze Slovenska za 0,51 EUR/l. Společnost CE WINES navíc pronajímá TRIGA FOODS právě sklad v Hovoranech, v němž jsou pro jeho havarijní stav nevyhovující podmínky pro skladování čehokoli.*

35. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené a s ohledem na závazný právní názor Nejvyššího správního soudu ve zrušujícím rozsudku uzavírá, že námitky ve druhém a třetím žalobním bodu shledal nedůvodnými, neboť žalovaný v dostatečné míře zjistil skutkový stav, který správně hodnotil.
36. Ve vztahu k námitkám *ve čtvrtém žalobním bodu*, v němž žalobce odkazuje na judikaturu SDEU s tím, že postup žalovaného je nesprávný, neboť nárok na odpočet daně lze odmítnout pouze tehdy, pokud z objektivních důkazů vyplývá, že je uplatňován podvodně, soud uvádí, že od podání žaloby došlo k nové judikatuře SDEU i judikatuře rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, která významně doplnila stávající judikaturu ohledně otázky, zda žalobcem tvrzený dodavatel byl skutečným dodavatelem plnění, z něhož byl odpočet nárokován.
37. Daňové orgány vycházely z dlouhodobé judikatury NSS, že nárok na odpočet DPH nelze uznat, pokud daňový subjekt nevyvrátí důvodné pochybnosti správce daně o tom, zda byl dodavatelem plnění právě subjekt označený za dodavatele na předložených daňových dokladech (viz například rozsudky NSS ze dne 21. 12. 2016 č. j. 6 Afs 246/2016-33, či ze dne 20. 7. 2017 č. j. 1 Afs 10/2017-39). Tato judikatura však byla zpochybněna rozsudkem NSS č. j. 4 Afs 58/2017-78, *Stavitelství Melichar*. Rozšířený senát NSS v této souvislosti předložil SDEU dvě předběžné otázky, na něž SDEU odpověděl v rozsudku ze dne 9. 12. 2021 ve věci C-154/20, *Kemwater ProChemie*, kde konstatoval: „*Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládána v tom smyslu, že uplatnění nároku na odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) zaplacené na vstupu musí být odepřeno, aniž je správce daně povinen prokazovat, že se osoba povinná k dani dopustila podvodu na DPH nebo že věděla či vědět měla, že plnění, jehož se dovolává na podporu nároku na odpočet daně, bylo součástí takového podvodu, jestliže*

*skutečný dodavatel daného zboží či služeb nebyl identifikován a tato osoba povinná k dani nepodá důkaz o tom, že tento dodavatel měl postavení osoby povinné k dani, to však za podmínky, že s ohledem na skutkové okolnosti a informace, jež osoba povinná k dani poskytla, nejsou k dispozici údaje potřebné k ověření, že skutečný dodavatel toto postavení měl.*“ SDEU připustil, že za určitých podmínek nemusí být dodavatel plnění jednoznačně identifikován, pokud ze skutkových okolností s jistotou vyplývá, že postavení plátce DPH nutně měl. Jinými slovy, zatímco dosavadní většinová judikatura NSS trvala na tom, že identita dodavatele musí být postavena zcela na jisto, rozsudek SDEU *Kemwater ProChemie* vedle této základní možnosti připustil i možnost, že se prokáže pouze to, že dodavatel byl plátce DPH. Upřesnil také rozložení důkazního břemene k této otázce, a to tak, že důkazní povinnost prokázat, že dodavatel je plátcem DPH, leží na daňovém subjektu. Relativně úzkou výjimku SDEU stanovil pouze pro situaci, že by správce daně sám měl údaje potřebné k ověření, že dodavatel měl postavení plátce DPH. Šlo by typicky o situaci, kdy by již z informací dostupných správci daně z úřední činnosti bylo zřejmé, že dodavatel byl plátcem DPH.

38. Rozšířený senát následně rozhodl rozsudkem ze dne 23. 3. 2022 č. j. 1 Afs 334/2017-208, v němž vyslovil následující právní závěr: *„Postavení dodavatele zboží nebo poskytovatele služeb jako plátce DPH je jednou z hmotněprávních podmínek nároku na odpočet DPH [§ 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, čl. 168 písm. a) směrnice 2006/112]. Dodavatel zboží nebo poskytovatel služeb nemusí být jednoznačně identifikován, pokud ze skutkových okolností s jistotou vyplývá, že postavení plátce DPH nutně měl. Důkazní břemeno o tom tíží daňový subjekt uplatňující nárok na odpočet DPH. Výjimkou je situace, že údaje potřebné k ověření, zda je hmotněprávní podmínka nároku na odpočet DPH naplněna, má k dispozici správce daně.“* Shledal, že rozsudkem SDEU *Kemwater ProChemie* byly dosavadní závěry judikatury NSS buď popřeny (rozsudek *Stavitelství Melichar*), nebo významně doplněny (zbývající judikatura). SDEU potvrdil, že prokázání splnění hmotněprávních podmínek a prokázání podvodu na DPH jsou odlišné otázky (viz bod 33 rozsudku rozšířeného senátu).
39. Právní názor SDEU a rozšířeného senátu NSS se promítá i do posuzované věci. Správce daně a žalovaný se při svém rozhodování, v souladu s tehdejší judikaturou, zaměřili na posouzení otázky, zda dodavatelem žalobce byl právě subjekt, který byl jako dodavatel označen v předložených daňových dokladech, a vzhledem k tomu, že žalobce nevyvrátil důvodné pochybnosti o této otázce, nárok na odpočet mu nebyl uznán.
40. Pohledem judikatury ve věci *Kemwater ProChemie* je však třeba se při nejasné identitě dodavatele zaměřit na otázku, zda ze skutkových okolností s jistotou vyplývá, že postavení plátce DPH tento dodavatel nutně měl. Důkazní břemeno k prokázání této skutečnosti leží primárně na žalobci, který může prokazovat i to, že jeho dodavatel měl postavení plátce DPH, přestože se mu nepodařilo prokázat, že šlo o konkrétní subjekt uvedený v daňových dokladech.
41. V obecné rovině uplatnění nároku na odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) zaplacené na vstupu musí být odepřeno, aniž je správce daně povinen prokazovat, že se osoba povinná k dani dopustila podvodu na DPH nebo že věděla či vědět měla, že plnění jehož se dovolává na podporu nároku na odpočet daně, bylo součástí takového podvodu, za podmínky, pokud skutečný dodavatel daného zboží či služeb nebyl identifikován a tato osoba povinná k dani nepodá důkaz o tom, že tento dodavatel měl postavení osoby povinné k dani, bude-li ze skutkových okolností poskytnutých daňovým subjektem

vyplývat, že nejsou k dispozici údaje potřebné k ověření, že skutečný dodavatel toto postavení měl.

42. V posuzovaném případě dodavatelé daného plnění uvedení na daňových dokladech tj. společnost TRIGA FOODS a společnost INTERNET CZ sice byly identifikovány, avšak žalobcem nebylo prokázáno, že byli skutečnými dodavateli plnění deklarovaného na daňových dokladech a provedenými důkazy ze skutkových okolností prokázanými daňovým subjektem vyplývá, že daňový subjekt sdělil a navrhl správci daně důkazy potřebné k ověření, že tvrzený dodavatel, tj. společnost TRIGA FOODS a společnost INTERNET CZ toto postavení měl, současně však ze skutkových okolností dané věci vyplývá, že tyto společnosti nebyly v pozici skutečných dodavatelů. Jinými slovy, právě proto, že žalobce setrval na svém tvrzení, že skutečnými dodavateli daného plnění jsou společnosti TRIGA FOODS a INTERNET CZ a jeho důkazní návrhy směřovaly na prokázání tohoto tvrzení, které se však provedenými důkazy nepotvrdilo, nelze uzavřít, že ze skutkových okolností poskytnutých daňovým subjektem vyplývá, že jsou k dispozici údaje potřebné k ověření, že skutečný dodavatel toto postavení měl.
43. S ohledem na výše uvedené shledal soud námitky ve čtvrtém žalobním bodu nedůvodnými.
44. Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
45. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

#### Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem. To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 19. července 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.  
předsedkyně senátu